

Zamyšlení: 81. Černý den

Zamyšlení

Zamyšlení nad naší odpovědností a Božím plánem.

Černý den

Lea přijde ke mně do stanu a říká mi, že Dína byla znásilněna. Pachatelem je roztomilý Šekem, mladý kanaánský princ, který má pravděpodobně takové vychování, že si vezme, co chce. Dína se u nich setkávala se s jeho sestrami na kus řeči, jak to dělají mladé dívky. Možná jsem měl zabránit tomuto setkávání, ale ona je vždycky tak sama, je jediná dívka mezi dvanácti bratry. A teď se to stalo.

Cítím se strašně. S tímto problémem jsem se nikdy předtím nesetkal. Co bych měl dělat? Jsem hluboce zarmoucen ztrátou panenství mé dcery. Je to nenahraditelná ztráta - nikdo jí panenství nemůže vrátit.

Šekem je zamilovaný, doufá, že mu to pomůže, aby Dínu získal. Poslal ke mně Chámora, svého otce, aby mě požádal o její ruku. Pravděpodobně si už od začátku myslel, že tato hanebná cesta bude nejrychlejším způsobem, jak ji dostat. Protože bych mu Dínu samozřejmě nikdy dobrovolně nedal.

Mám vůbec na výběr? Je nyní mým osudem spříznit se sňatkem s Kanaánci, abych obnovil svou čest i čest mé dcery? V každém případě se nejprve chci poradit se svými syny.

Pořád jsou venku s dobyt看em, ale konečně se vracejí domů. Vysvětluji jim situaci a doufám, že

vezmeme v úvahu klady a zápory. Jsou ale tak rozrušení, že je nemožné rozumně mluvit. Křičí: „Takhle nikdo nemůže s naší sestrou jednat! Tohle si vypijí! Co je to za bastardy?!“

Přál bych si, aby si zachovali chladnou hlavu. Přál bych si, aby se pokusili najít řešení. A najednou jsem vynechán a oni říkají, že se o to postarají.

Vracím se do stanu k Chámorevi a nechám ho, aby mi přednesl svoji žádost. “Je mi líto, co se stalo, ale chceme to napravit. Můj syn opravdu miluje tvou Dínu. Dej mu ji za manželku. Usad' se prosím zde s námi, budeš tak poblíž ní a uvidíš, že se jí bude u nás dařit. Možná mezi našimi rodinami vzniknou i další manželství – k tomu jsme opravdu otevřeni. Máme vás velmi rádi.”

Jsem si docela jistý, že to je přesně to, co Všemohoucí nechce, protože tito lidé jsou modláři.

Chámor vidí moje váhání. Zvyšuje svoji nabídku. Štěstí jeho syna a mír mezi našimi kmeny pro něj zřejmě hodně znamenají. Nabízí peníze a další peníze a dary a další dary.

Moji synové se někam stáhli a já tam zůstal s Chámorem sám. Já, otec velkého kmene, který už podle všeho nemá rozhodovat o své vlastní dceři. Chtěl jsem je zapojit do vyjednávání, ale oni mě vyšachovali. Myslím, že to znamená, že moji synové vědí, že s nimi a s jejich řešením nebudu souhlasit.

Pro Izrael není zvykem znásilňovat ženu. Ale očividně je jeho zvykem přelstít svého otce.

Najednou můj vnitřní protest ustává. Přede mnou se vynořuje obraz, na který nikdy nezapomenu:

Můj otec, starý a slepý, a já s miskou jehněčího masa, které mu nabízím jako zvěřinu, a se směšnými kožešinami kolem mých paží.

Přemůže mě vlna hanby. Co mohu říci? Sklízím jen to, co jsem zasel.

Díniny bratři nakonec učinili rozhodnutí, které vůbec nezní špatně. Navrhují, aby Chámor nechal obřezat sebe a všechny své muže, aby se nám přizpůsobili. Pak by si Šekem mohl vzít Dínu.

Trochu se divím jejich náhlé vůli ke kompromisu, ale Šekemův otec je potěšen. Pokud už nic víc nechtějí! Pak to udělají, aby jeho princ mohl získat vytouženou dívku.

Mám však podezření, že za tímto návrhem mých synů je něco, co se mi nebude líbit.

Úkolem Chámora nyní je přesvědčit všechny muže ve svém městě o tomto návrhu, ale protože má velký vliv, přiměje je, aby do toho šli. Nadšeně jim vykresluje skvělé ekonomické výhody, které toto kmenové sdružení bude mít pro všechny. Moji synové ho opravdu přesvědčili o jejich přátelských záměrech.

Třetí den po hromadné obřízce měli všichni Šekemovi muži bolavé rány a nedokázali ani pomyslet na běh, natož na boj. Šimeón a Lévi vezmou své meče a způsobí krvavou lázeň mezi bezbrannými a důvěryhodnými lidmi. Všechny je vyvraždí, i Chámora a jeho syna Šekema. A Dínu si vezmou z jejich domu sebou. Ale to nestačí, že zchladili své horké hlavy a osvobodili svou sestru. Zbývající bratři vyplení město a berou s sebou vše, co mohou použít, předměty, dobytek, jídlo, ženy, děti..

Nemám s tím nic společného, ale co je mi to platné? Všichni jsme nyní vystaveni velkému ohrožení. Budou tomu sousední kmeny jen přihlížet? Jsme malý kmen, pokud na nás všichni zaútočí, nevím, jak se budeme bránit – mohou nás všechny pobít. A Díně to také moc nepomůže, vypadá to, že se pro ni sotva někdy ještě najde nějaká dobrá partie.. pokud pro ni vůbec najdu nějakého manžela.

Unavuje mě nést odpovědnost za to, že se moji chlapci rozhodují sami. Tohle násilné plémě jsem přece nevychoval.

Ale jsem za to odpovědný? Není tu někdo Vyšší, který drží vše ve svých rukou? Dal mi své požehnání, takže se nemám bát? A koneckonců, nechránil mě skrze mé syny před chybou, která by zničila naši identitu vyvoleného národa?

Kdo ví.

Tento příběh je v [Genesis 34](#).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika nebo facebookovou skupinu Zpravodaj baptistických sborů](#)